

Aspecte de l'escola bressol instal·lada a la caserna de la Remunta de l'Hospitalet de Llobregat. / ROBERT BONET

ARQUITECTURA

Cavalls de cartró

Xavier Monteys

Un edifici que abans allotjava cavalls sementals a la caserna de la Remunta de l'Hospitalet de Llobregat s'ha reformat per convertir-lo en una escola bressol tot encaixant la seva activitat sota l'estructura estintolada de l'edifici. M'havia tocat fer guàrdies allà quan feia el servei militar i tinc un record intacte d'aquell oasi, mig masia i mig caserna, que almenys no ha desaparegut com altres instal·lacions militars a Barcelona, i celebro que se n'aprofitin les edificacions. L'escoleta és un de la mitja dotzena d'edificis que s'han salvat d'aquest antic conjunt militar. L'edifici en qüestió és una nau amb crugies repetitives, vuit a cada banda d'un cos central de tres i de dos pisos d'alçada, i és l'estructura de murs el que pauta la construcció i la intervenció, com les línies d'una llibreta de cal·ligrafia. No ens cansarem mai d'agrair la repetició, la poca simpatia vers l'originalitat i l'extravagància formal, i l'economia de mitjans, que ens han llegat fàbriques, granges, casernes o presons, i que són útils per fer-hi quasi tot sense fer-hi quasi res. Obres com aquestes cavallerisses, que amb el temps serveixen per a tantes coses mentre guardem el seu record.

És una obra de reforma encara una mica pendent dels gestos actuals, i que reconeixem en uns pocs elements, com les finestres atrompetades en alguns dels antics forats, que deixen veure la manera de fer contemporània, però es compensen amb d'altres elements, com la pèrgola del costat de ponent enfront d'un camp d'esports, feta quasi com un treball

de bricolatge de cap de setmana. La intervenció és dràstica, ha calgut reformar radicalment la planta fins a uns 2,20 metres d'altura, estintolant els murs dels estables i deixant els revoltos a la vista per tal de convertir els dos metres d'amplada dels espais reservats als cavalls en altres de més grandària, tot unint dos o tres estables fins a formar aules suficients.

L'altre canvi important ha estat formar un nou passadís i suprimir l'antic, situat al centre de la planta en tota la seva

L'antiga caserna de la Remunta de l'Hospitalet acull ara una bella escola bressol

L'interior és tot encerts: del nou passadís a portes de fusta, passant per l'altura

longitud però conservant la lluernia. El nou passadís, ubicat al costat de la façana d'ingrés, es converteix de fet en una galeria gràcies a les finestres, que en un dels seus costats tenen encertadament l'alçada dels nens i nenes, i acaben fent que el terra convidi a seure i jugar. Des d'ell s'accedeix a una planta superior amb una sala de psicomotricitat amb una gran finestra i uns petits espais per als mestres.

L'escola bressol resultant és simple: petits espais agregats d'una, dues o tres crugies i lligats tots pel passadís-galeria

que esdevé l'espai principal i que forma un encreuament, al centre de l'edifici, amb l'ingrés i el nou cos de la porta principal, resultant una mena de cruïlla, una creu que és el veritable espai de l'activitat, el lloc comú per excel·lència. Els passadissos ens acompanyen des de la llar d'infants a l'escola, més tard a l'institut, d'allà tornem a trobar-los a les facultats, després a les oficines, a l'hospital o a la presó, qui sap, també al supermercat i al centre comercial. Som vides en passadissos, espais pels quals caminem potser més en la nostra existència que pel carrer. Són veritablement una fotografia de la condició humana, i per això és d'agrair quan l'arquitectura, conscient d'això, els resol bé, amb proporcions encertades i amb detalls des de l'inici de la nostra vida. Com en aquesta escola.

L'interior és una sorpresa que ens espera en entrar. Està revestit de taulers encolats de la mateixa qualitat que el paviment; les portes i finestres són de fusta i no d'alumini; les làmpades sota les jàsseres que suporten la resta dels murs baixen l'espai i el tranquil·litzen; el sostre amb els revoltos corbats; els colors dels paraments, però especialment l'altura, una altura justa i reglamentària per als adults i un regal delicat per als nens. Tot plegat, un encert. La memòria d'aquests afortunats nens tindrà més valor, serà més rica i podran explicar que van fer els seus primers anys en un lloc que abans guardava cavalls de veritat i augmentaran la fantasia mentre juguen sense que els calgui cap cavall de cartró.

...